

Spor jde jen o podmínku druhou. Stěžující si obec domáhá se toho, aby dosavadní zvyklost, že jmění osady S. bylo spravováno zastupitelstvem obce V., byla pokládána za zvláštní jinakou úmluvu, o jaké mluví § 107 ob. zř. Tento názor st-lky postrádá však právního podkladu, poněvadž § 107 nepřikládá faktu, že obec spravuje jmění osady, žádný účinek, který by právo osady na vlastní správu jejího jmění nějak omezoval, naopak žádá k tomu úmluvu mezi osadou a politickou obcí. Takové úmluvy tu není. St-lka sama přiznává, že takové ujednání se dnes přesně dokázati nedá a ve spisech správních nenalézá se nic, co by o existenci takové úmluvy svědčilo. Tím, že obec V. po určitou dobu jmění osady S. skutečně spravovala, vzešel sice určitý skutkový stav, ale nemohlo zveřejiti pro obec V. právo, správu tu pro vždy ve svých rukác podřizeti. Právo takové může vzniknouti jen ze smlouvy, které tu však není.

Uznal-li žal. úřad za těchto okolností, že jest v osadě S. zříditi osadní zastupitelstvo pro správu vlastního jmění osady, shoduje se výrok jeho se zákonem. — — —

Č. 3744.

Příplatky na moučné výrobky: I. * Lihovar nelze pokládati za podnik zemědělský ve smyslu § 4, posl. odst. opatření stálého výboru z 25. srpna 1920 č. 494 Sb. — II. * Osvobození od placení zaměstnavatelských příspěvků za zaměstnance v zemědělských podnicích vztahuje se také na zaměstnance, kteří v podnicích těchto zaměstnání jsou pracemi jinými než zemědělskými.

(Nález ze dne 14. června 1924 č. 10.649.)

Prejudikatura: Boh. 3343 adm.

Věc: Marie A., majitelka velkostatku V. a K. (adv. Dr. Em. Patz z Prahy) proti ministerstvu pro zásobování lidu o příspěvek zaměstnavatelský ke zlevnění mlýnských výrobků.

Výrok: Nař. rozhodnutí zrušuje se až na výrok o příspěvku za Jana B. pro nezákonnost; ohledně tohoto příspěvku se stížnost zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Výměrem zemědělské okr. nemoc. pokladny v V. z 29. ledna 1922 byla st-lce za měsíc srpen 1921 dodatečně předepsána moučná dávka 360 K za ředitele Karla St., účetního Eduarda E., Jana B., správce lihovaru, Bohumila T., strojníka, Jana a Václava M., zedníky, Jana P., koláře, Františka V., zámeckého klíčného, a za 4 hajné.

Ve stížnosti do tohoto výměru uznala st-lka svoji povinnost k placení dávky k zlevnění moučných výrobků pouze co do částky 120 K připadající za 4 hajné; co do zbývajících částky namítala, že všechny osoby jsou zaměstnány na velkostatku výlučně v polním hospodářství a jsou tedy dle § 11 č. 1 vlád. nař. z 2. září 1920 č. 500 S. od dávky zaměstnavatelské osvobozeny.

Stížnosti do tohoto výměru podané byly všemi správními instancemi, posléze nař. rozhodnutím zamítnuty.

Důvody nař. rozhodnutí, které souhlasí s důvody nižších stolic, v podstatě zakládají se na názoru, že dle § 11 vlád. nař. č. 500/1920 osvobozeny jsou od zaměstnavatelských příspěvků osoby zaměstnané při polním hospodářství pracemi zemědělskými, nikoliv však též síly konající práce, které povahově pracemi zemědělskými nejsou, byť i byly určeny k zemědělským účelům, jako řemeslnické práce kovářů, kolářů a pod., což platí i o řediteli velkostatku a účetním. — — —

Spornou otázkou téhož druhu zabýval se nss ve svém odborném plenu dne 16. února 1924 a na základě usnesení tohoto plenu vyslovil v nál. Boh. 3343 adm. tyto zásady:

1. Osvobození od placení zaměstnavatelských příspěvků za zaměstnance v zemědělských podnicích (§ 4, posl. odst. opatření Stálého výboru z 25. srpna 1920 č. 494 Sb.) vztahuje se také na zaměstnance, kteří v podnicích těchto zaměstnání jsou pracemi jinými než zemědělskými.

2. Lihovar nelze pokládati za podnik zemědělský ve smyslu § 4, posl. odst. cit. opatř. Stál. výb. — —

Vzhledem k zásadám těchto jest nezákonným výrok úřadu, že se osvobození od příspěvku k zlevnění mlýnských výrobků nevztahuje na takové zaměstnance v zemědělském podniku, kteří konají práce, jež povahově pracemi zemědělskými nejsou, byť i byly určeny k zemědělským účelům, jako řemeslnické práce kovářů, kolářů a pod., což platí i o řediteli velkostatku a účetním.

Naproti tomu nelze shledati nezákonnost v tom, že nebyl od placení příspěvků zaměstnavatelských osvobozen Jan B., správce lihovaru.

Pokud však jde o Bohumila T., jenž podle tvrzení st-lky jest sice strojníkem v lihovaru, ale vedle toho zaměstnán jest též při mláticím stroji, sloužícím výlučně polnímu hospodářství, byl by ovšem zaměstnavatel od placení příspěvků za něho osvobozen za dobu, po kterou tento strojník konal práce při mlátice jakožto stroji při polním hospodářství pracujícím.

Po té stránce žal. úřad, veden svým mylným názorem právním, nekonal potřebné šetření, a nezjistil, zdali vůbec, zejména pak v měsíci srpnu 1921, za který byl příspěvek předepsán, strojník Bohumil T. zaměstnán byl při polním hospodářství. Jest tudíž nař. rozhodnutí i v tomto bodě nezákonné.

Bylo tedy nař. rozhodnutí zrušiti pro nezákonnost až na onu část, kterou bylo jím potvrzeno a v platnosti zachováno předepsání příspěvků za Jana B., správce lihovaru, ve kterémž bodu bylo stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 3745.

Státní zaměstnanci. — Administrativní řízení (Slovensko): * Ministerstvo financí není příslušné, aby rozhodovalo o nárocích úředníků finanční správy na Slovensku, kdež k tomu jest povoláno generální finanční ředitelství jako poslední stolice.

(Nález ze dne 14. června 1924 č. 10.650.)